

СОЊА АТАНАСИЈЕВИЋ, рођена 1962. у Лебану. Пише прозу. Књига прича: *Крилаћа тунџа*, 2005. Романи: *Они су остали*, 1995; *Црвени круи*, 1997; *Бекство из акваријума*, 2003; *Наранџе за Божану*, 2004; *Ко је убио Алфија*, 2009; *Ваздушни људи*, 2013; *Велика лаж*, 2016; *Сјавај, звери моја*, 2020.

ИЛИЈА БАКИЋ, рођен 1960. у Вршцу. Пише поезију, прозу, есеје и критику, бави се фантастиком и авангардном књижевношћу, посебно сигнализмом. Књиге поезије: *Ресурекциона сеча јочейној џоложаја*, 1993; *Ортодоксна ојозиција алтернативе слободној избора – артифеакт I*, 1995; *Корен кључа, наличје равнодневице*, 1999; *Слава декадној система или о А Е И О У*, 2000; *Пројојлазма*, 2003; *Филмови*, 2008; *Од и до*, 2017. Визуелна поезија: *Желиће ли да бесилаино лејиће?* (коаутор З. Сарић), 1997; *2002*, 2002; *1 2 3 вежбајмо џроулове*, 2006. Романи: *Пренајални живој или Таја, курва, доца и мама*, 1997; *Нови Вавилон (prosa brutalis)*, 1998; *Лед*, 2010; *Мудријаши, свемирска ујдурма, џуачина*, 2012; *Фуџури-сја у одсјуању или Унезверијада*, 2012. Књиге приповедака: *Ја, Разарач*, 1998; *Доле, у Зони* (интернет издање на www.rastko.rs), 2000; *Јесен Ску-љача*, 2007; *Бајра дише*, 2009; *Насјавиће се... сјријојриче бр. 1*, 2009; *У одвајању*, 2009; *Чейири реке извиру у рају и ине џловидбе*, 2019. Књиге есеја: *Преко транице миленијума: сјнализам – изазов џресјуја* (коаутор З. Сарић), 2005; *101 лице фанјасјике*, 2008; *Чийање сјнала*, 2017.

НАТАША ГОЈКОВИЋ, рођена 1976. у Сомбору. Основне, мастер и докторске студије завршила је на Филозофском факултету у Новом Саду, Одсек за англистику. Предаје на Педагошком факултету у Сомбору. Бави се енглеском књижевношћу 19. и 20. века, као и проблематиком англицизама у српском језику, радове објављује у научним часописима.

МИЛОВАН ДАНОЈЛИЋ, рођен 1937. у Ивановцима код Љига. Од 1984. трајно настањен у Француској, живи у Поатјеу. Песник, романсијер, есејист, сатирик, фелтонист, путописац, мемоарист, књижевни преводилац, редовни је члан Српске академије наука и уметности. Књиге песама: *Урођенички џсалми*, 1957; *Недеља*, 1959; *Ноћно џролеће*, 1960; *Баладе*,

1966; *Гласови*, 1970; *Числине*, 1973; *Грк у зајвору*, 1975; *Пућ и сјај*, 1976; *Ране и нове њесме*, 1979; *Мишја руја*, 1982; *Вечити наилазак*, 1986; *Чекатући да ситане њусак*, 1986; *Тачка оштора*, 1990; *Зло и наојако*, 1991; *Разторевање вајре*, 2000; *Ограда на крају Београда*, 2001; *Србија на Западу – light verses*, 2005; *Познавање људи и њиропе*, 2005; *Риме*, 2007; *Пешачки монолој*, 2007; *Црно исход нокију – хиљаду шест ситишина двадесет четире ештрама*, 2009; *Храна за њишце*, 2014; *Обнова смисла*, 2015; *Животи, живојити*, 2016; *Урођенички њсалми*, 2017; *Изабране њесме (1957–2017)*, 2018. Збирке дечјих песама: *Како сјавају шрамваји*, 1959; *Фуруница-јојунца*, 1969; *Родна година*, 1972; *Како живи њољски миш*, 1980; *Песме за врло њамейну децу*, 1994; *Како сјавају шрамваји и друе њесме*, 1999; *Маршовско сунце*, 2002; *Пејо Крстиа*, 2005; *Јесен на њијаца*, 2006; *Велика њијаца*, 2006; *Ограда на крају Београда*, 2010; *Песма за њолавицу, љубенице и звезде*, 2011; *Тајне између Земље и Сунца*, 2013; *Куда иду корњаче*, 2015; *Далеко, иза седам брда*, 2020. Књиге прозе: *Како је Добрислав ѡрошрао кроз Јуославију*, 1977; *Змијин свлак*, 1979; *Сенке око куће*, 1980; *То*, 1980; *Брисани ѡросиор*, 1984; *Као дивља звер*, 1985; *Драји мој Пејровићу*, 1986; *Нека врстиа циркуса*, 1989; *Година ѡролази кроз авлију*, 1992; *Месито рођења*, 1996; *Ослободиоци и издајници*, 1997; *Балада о сиромаштву*, 1999; *Личне ситвари*, 2001; *Пуситоловина или исјовесит у два ѡласа*, 2002; *Зечји шрајови*, 2004; *Човек човеку*, 2006; *Учење језика*, 2008; *Прича о ѡришоведачу – ѡлед из аушификије*, 2009; *Добро јесте живејити*, 2010. Есеји и огледи: *Љирске расјраве*, 1967; *О раном усјајању*, 1972; *Наивна њесма*, 1976; *Мука с речима*, 1977; *Чишћење алајта*, 1982; *Писајити ѡод надзором*, 1987; *Мука духу*, 1996; *Тешко буђење*, 1996; *Велики исјити*, 1999; *Игре с речима*, 2005; *Песници*, 2007; *Изнуђене исјовесити*, 2010; *Русија, наща далека мајка*, 2015; *Писма без адресе*, 1–4, 2012, 2015, 2018, 2021.

ЗОРАН ЂЕРИЋ, рођен 1960. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Пише поезију, есеје, књижевну критику и студије, преводи с пољског, руског и бугарског. Књиге песама: *Талој*, 1983; *Злоб*, 1985; *Унушрашња обележја*, 1990; *Под ситаром ѡиом*, 1993; *Одушак*, 1994; *Voglio dimenticare tutto* (на италијанском), 2001; *Аз бо виде – азбучне молишве*, 2002; *Најлаложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блајо*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018. Студије, есеји, огледи и критике: *Сеситра – књија о инцеситу*, 1992; *Вајрено кршћење*, 1995; *Море и мраморје – дневник ѡушовања ѡ Ајулији*, 2000; *Ањели носиталије – ѡеозија Данила Кица и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киц: ружа–њесник–ѡолед*, 2002; *Песник и њејова сенка. Есеји о срјском ѡеснитштву ХХ века*, 2005; *Ситварање модерној свијети (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасићење – ѡољска драматурјитја ХХ века*, 2006; *Са исјока на зајад – словенска књижевна емитрација у ХХ веку*, 2007; *Дом и бездомнит у ѡеозији ХХ века*, 2007; *Исјорија Вишолда Гомбровича*, 2008; *Теситоситерон. Нова ѡољска*

драмајтурџија, 2008; *Поетика српског филма – српски њисци о филму 1908–2008*, 2009; *Позориште и филм*, 2010; *Вишкацијева Луда локомотива – између позоришта и филма*, 2010; 3 – у возовима европске класе, у другим зајвореним композицијама, у диму и њејелу, 2011; *Словенска чинџанка – ољеди и ѡреводи из словенских књижевности ХХ века*, 2013; *Позориште луџака у Новом Саду – оснивање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драмајтурџки ѡсѡјскриџум*, 2014; *Уѡѡреба ѡрада – савремени новосадски роман*, 2014; *Поетџија као сеизмоѡраф – ѡвори и ѡѡвори*, 2019; *Целуѡидна књижевност – књижевност и филм*, 2019. Приредио више књига и антологија.

ЉУБИША БИДИЋ, рођен 1937. у Краљеву. Песник, прозни писац, писац за децу, есејиста, путописац, књижевни и ликовни критичар, сликар. Гимназију је завршио у Крушевцу, а Филозофски факултет у Београду. Збирке песама: *Подјнуѡе руке*, 1965; *Наѡрижен ѡрсѡен*, 1969; *Пролисѡало коѡље*, 1971; *Свраке воле сјајне сѡвари*, 1975; *Горионик*, 1978; *Северњача над Баѡдалом*, 1986; *Пакао за дневну уѡѡребу*, 1993; *Признајеш ли ѡеѡе, свеѡлосѡи*, 1994; *Српски царски рез*, 1999; *Свеѡи ѡљубац*, 2003; *Моравска ѡројеруѡица*, 2012; *Промеѡејева чинѡија*, 2014; *Љуvene*, 2014; *Пчелин ујед*, 2016; *Срчани удар*, 2019. Збирке песама за децу: *С ѡочковима од маслачка до обљачка*, 1983; *Заљубљиве ѡсме*, 1996; *Заљубљиве реке*, 2000; *Како сања једна Сања*, 2001; *Ољедалце нема данце*, 2009. Књиге прозе: *Дневник за Теу*, 1992; *Царска деца – роман за малу и велику децу*, 2006; *Скраћенице*, 1998; *Кнеѡиња Јелена Балѡић*, монодрама, 2010; *Скраћиване ѡриче*, 2012. Путописи: *Чудесна Кина*, 1984; *Под Јужним крсѡом – ѡѡѡисци из Јужне Америке*, 1992; *Ружа Будимѡеѡије*, 2006. Студије, монографије, критике: *Крушевцац*, 1988; *Леѡи над завичајним ѡнездом*, 2012; *Моја Десанка*, 2015; *Беседе ѡод баѡдалском ѡором*, 2017; *Ликовна криѡиѡика*, 2018. Дневнички записи: *Мирис ѡролећа 1999.*, 2008; *Хиландарска лоза*, 2020. Приредио више књига и антологија.

НИКОЛА Д. ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Завршио општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника* (коаутор А. Шаранац), 1998; *Нарѡисове ѡубавне ѡсме*, 1999; *Асѡѡѡово*, 2009; *Carmina Galli*, 2014; 22, 2019; *Песме и ѡеѡе: избор (2009–2019)*, 2019; *Булићи и увеѡци*, 2020. Приредио *Анѡолоѡију ѡубавне ѡеѡѡије*, 2003.

ЈЕЛЕНА КАЛАЉИЈА, рођена 1986. у Пакрацу, Хрватска. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Библиотекарка, бави се проучавањем књижевности, пише есеје, огледе и приказе. Објављене књиге: *Под кровом књије – дру-*

живена одговорност у оквиру пословања јавних библиотека, 2014; *Креативна конзумација културе – нови модуси читања*, књ. 1, 2018. Живи и ради у Бијелини.

ТИЈАНА КОПРИВИЦА, рођена 1995. у Београду. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету у Београду на студијској групи Српска књижевност и језик са компаратистиком, односно Српска књижевност. Другу мастер диплому стекла је на Институту за славистику Универзитета у Келну током похађања програма „Културна и интелектуална историја између Истока и Запада” („Cultural and Intellectual History between East and West”). Тренутно је на докторским студијама српске књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Од марта 2021. запослена је као асистент без доктората на Институту за славистику Универзитета у Бечу. Научне радове, есеје, књижевну критику и приказе објављује у периодици.

РАЈКО ЛУКАЧ, рођен 1952. у Међеђи код Босанске Дубице, БиХ. Дипломирао на Групи за српскохрватски језик и југословенске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију и прозу, поезију и прозу за децу, есеје, путописе, радио, позоришне и ТВ драме, књижевну и филмску критику, бави се превођењем. Од 1971. живи у Београду. Књиге песама: *Плавуша и њуњик*, 1977; *Сирално сивенишће*, 1982; *Књига њаљеница*, 1986; *Одливци и силуете*, 1987; *Који куну дане и ноћи*, 1990; *Ухолаже*, 1994; *Јајца за ђивои*, 1994; *Реликвијар*, 1994; *Бицићање пред лайој*, 1995; *Јона из фиоке*, 1997; *Плес двојника – ситар и нове њесме*, 2004; *Трџеза или Сјо изабраних њесамa*, 2008; *Зайиси из њодземној њролаза*, 2010; *Хор ара*, 2015; *У шраћању за изљубљеним читаоцима*, 2016; *Заједнички еишиаф*, 2017. Књиге приповедака: *Мојин краљ*, 1996; *Шешилицхе хромих*, 2001; *Самрини зајрљај*, 2006; *Писац на усјаном лименом крову библиотеке*, 2017; *Посмрина свадба*, 2018. Романи: *Чийкарска школа*, 1988; *Љеине санше*, 1995; *Божји уџодници*, 1998; *Архивске њробнице*, 2002; *Хроничар*, 2005; *Звоно над међама*, 2015; *Сирашнице од најсирашницеј*, 2016; *Дивиј и рукојиси – ѡрађа за лијеј срјски роман*, 2017. Књиге за децу и младе: поезија: *Мачја ѡређа*, 2008; *Хвалисавко у којачкама од седам миља*, 2009; *Пајаци на њијаци*, 2016; *Крајика гуја*, 2017; *Птичје ѡриче и друије њесме*, 2018; *Чаробњак из воза*, 2019; приповетке: *Можеш и да не ѡверујеш*, 2018; *Скиценбух и седам крокија – гјеишњсјтво Ољиној гједа*, 2018; романи: *Најѡри надимак на свијеју*, 2011; *Ухваије вјејар*, 2012; *Сирашнице од најсирашницеј*, 2016; *Махараца од Инђије*, 2018. Приредио више књига и антологија.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну

и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Леиштимација за синализам – њулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуша српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без лаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

СТЕФАН МАРКОВСКИ, рођен 1990. у Ђевђелији, Северна Македонија. Савремени је македонски писац и филозоф. Дипломирао је на Одељењу за општу и упоредну књижевност и на Филозофском институту Универзитета „Св. Кирил и Методије“ у Скопљу. Магистрирао је на Факултету драмских уметности – филмски и ТВ сценарио. Пише поезију, прозу, сценарије и драме, као и студије из филозофије и књижевних наука. Књиге песама: *Ајејрон*, 2010; *За нека сећања на њу њрошлости*, 2010; *In Nomine*, 2016; *Универзум сиво сија*, 2016; *Трајовима белој трифона*, 2018; *Хијербој*, 2019. Књиге приповедака: *Продавац ветра и мале и груе њриче*, 2015; *Смрт долеће насмејана*, 2017, *Фауст њрчи њлебејски круј*, 2020. Романи: *Једносмерно*, 2009; *Јерейична њисма*, 2018; *Анањомија бумбара*, 2021. Драма: *Госјодари ојледала*, 2019. Такође је аутор књига из области филозофије и психологије: *Хијерархијска еволуција свесњи*, 2012; *Мења (де)конструкција и оњњија филозофија*, 2012; *Срења је њлајол*, 2013. Добитник је више домаћих и страних књижевних награда, члан је Удружења писаца Македоније, Македонског центра Међународног позоришног института, европске песничке платформе Версополис и других удружења. Главни је уредник књижевног часописа *Современосњи*.

ВЕРА МИЛОСАВЉЕВИЋ, рођена 1938. у Баноштру код Беочина. Дипломирала 1967. на Филолошком факултету у Београду на Групи за општу књижевност са теоријом књижевности. Радилa као новинар, била главни уредник новосадске Трибине младих, потом запослена у друштвено-политичким организацијама Града и Покрајине, била помоћник главног уредника Програма на српском језику за културно-уметнички програм Радио Новог Сада и управник Библиотеке Матице српске. У пензији је од 1991. године. Бави се књижевним и научноистраживачким радом. Објављене књиге: *Текелијина библиоњека*, 1990; *Сава Текелија и српска мисао 1, 2*, 1998; *Чувари имена*, 2004; *Црква у Баношњиру*, 2014. Приредила: Александра Серђукова, *Завейно служење руској кулњури*, 2018; Синиша Михајловић, *Баладе о лојорацима*, 2018. Учествовала је у припреми и написала поговор за друго издање мемоарске књиге Синише Михајловића *Пуњевима несњајања*, 2020.

БИЉАНА МИЧИЋ, рођена 1978. у Параћину. Дипломирала је и магистрирала на Филозофском факултету у Нишу. Пише студије, есеје и књижевну критику, живи и ради у Лесковцу. Објављене књиге: *Под*

језиком, над ѿвором – оїледи о Насїасијевићу и Џунићу, 2010; *Песник око-
ваних визија – ѿоезија и ѿоеїшка Милана Дединца*, 2014. Приредила: *Мом-
чило Насїасијевић*, 2016; *Оскар Давичо*, 2017; *Велько Милићевић*, 2020.

СРЂАН ОРСИЋ, рођен 1987. у Вуковару, Хрватска. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је 2015. године одбранио докторску дисертацију „Лик странца у српском роману 19. века”. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Месечар*, 2008; *Свейломрачја*, 2011. Студије: *Чеїрсї и камащне – есеји о делу Слободана Селенића*, 2014; *Јащин осме-
јак – смех у ѿријовейќама Јакова Иѓаїћовића*, 2015; *Лик сїранца у срїском роману 19. века*, 2018; *Улица Милуїина Миланковића*, 2019. Приредио више књига.

МИЛУТИН Ж. ПАВЛОВ, рођен 1943. у Кикинди. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и радио-драме. Књиге песама: *Ваїра зрелої баїрема*, 1973; *Жени сам рекао љубав*, 1977; *Над їлином жиїїо*, 1986; *Бела јесен у новембру*, 1991; *Све їїїице из дединої щещира*, 1998; *Пас изїубљеної човека*, 2014. Публицистика и есеји: *Северни ревиї белої рудара*, 1974; *Есеј о їлмуцу*, 2000; *Мајсїори їлавих виолина – уїломер дечје књиїе Нової Сада*, 2017. Романи: *Суви жиї књиїе друїова*, 1979; *Шармер мале варощи*, 1990; *Расїуїї*, 1995; *Велизар и Ђурђица*, 2000; *Галой їосїодина Ареса*, 2003; *Небо је велико дуїме*, 2006; *Добошарски їонедељак*, 2009; *Косїим на сцени дивљих ружа*, 2011. Књиге приповедака: *Раззнајем їїорњева*, 1971; *Кловнови долазе у їодне*, 1982; *Духови карїїонскої кофе-
ра*, 2005; *Циїеле враної коња*, 2007; *Жуїїи фијакер*, 2008; *Добошарије*, 2008; *Терейїни воз*, 2017; *Слика Едварда Мунка у кући моїа браїїа – їри-
їїоведни дийїїих*, 2020.

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише песме, приповетке, романе, драмске текстове, есеје и књижевну критику за одрасле, затим песме, приче, романе и драмске текстове за децу, бави књижевном критиком и есејистиком. Објавио је неколико десетина књига, међу којима и следеће збирке песама: *Немир сна*, 1963; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Косїи и сјене*, 1997; *Небески лан*, 2001; *Пјесме (избор и нове)*, 2004; *Срж*, 2005; *Дама из Госїодске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесников їрах*, 2008; *Монащки сонейїи*, 2011; *Између двије їразнине*, 2011; *Дубље од слуїїње*, 2012; *Повраїїак у їачку (избор и нове)*, 2013; *Зрно*, 2014; *Нова їланейїа*, 2014; *Прелазак у сјенку (избор и нове)*, 2015; *Лаку ноћ*, *Љиљана*, 2016; *Плавейї*, 2018; *Измаїлица*, 2018; *Вински сонейїи*, 2019; *Промейїејев чвор*, 2020. Године 2004. су му објављена и *Изабрана дјела* у четири књиге. Живи и ствара у Бањалуци.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о савременој српској књижевности. Објављене књиге: *Распони њрозне речи – о њрозним књиџама савремених српских њисаца*, 2005; *Ареџејев лук*, 2009; *Орфеј на сџољу – оџледи о савременим српским њесницима*, 2011; *Меџакриџички излеџи*, 2017; *Скиџе за сџоменик / Sketches for a monument* (двојезично), 2021.

ВЛАДИМИР ПАПИЋ, рођен 1998. у Новом Саду. Студент је основних академских студија компаративне књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише колумне, студије, есеје, приказе и књижевну критику. Добитник је Награде „Боривоје Маринковић” за рад из старијих области српске књижевности за академску 2017/2018. годину.

ВЛАДИМИР ПЕРИЋ, рођен 1976. у Шапцу. Докторирао је 2013. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу са темом „Аутобиографска, социјална и поетичка маргина дадаизма Драгана Алексића”. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књига песама: *Елијсе*, 2015. Књижевна критика: *Еџезе I*, 2018. Методика српског језика и књижевности: *Клил – Амбијенџи и њројекаџи у насџави српској/енџлеској језика и књижевности*, 2020. Ради као професор српског језика и књижевности у Музичкој школи „Др Милоје Милојевић” у Крагујевцу.

ЉИЉАНА ПЕШИКАН ЉУШТАНОВИЋ, рођена 1954. у Фекетићу код Врбаса. Пише студије, огледе и радове о народној књижевности, историји књижевности, драми и позоришту. Од 2009. је главна уредница *Лексикона њисаца српске књижевности*. Објављене књиге: *Послови и дани српске њесничке џтрадиџије* (коаутор З. Карановић), 1994; *Змај Де сџоџ Вук – миџи, исџорија, њесма*, 2002; *Сџанаја село заџали – оџледи о усменој књижевности*, 2007; *Кад је била кнежева вечера? – усмена књижевност и џтрадиционална кулџура у српској драми 20. века*, 2009; *Усмено у њисаном*, 2009; *Госџођи Алисиној десној нози – оџледи о књижевности за деџу*, 2012; *Без очџу кано и с очима – народне њесме слеџих жена* (група аутора), 2014; *Заџочник њеџе силе – фанџасџична њроза Зорана Живковића*, 2016; *Главниџ јунак и осџала џосџода – анализе народних њесама* (група аутора), 2017; *Пиџем џи џриџу – рефлекси усмене књижевности и џтрадиционалне кулџуре у њисаној књижевности и савременој кулџури Срба*, 2020. Приредила више књига.

РАДОВАН ПОПОВИЋ, рођен 1938. у Дубу код Бајине Баште. Новинар, књижевник, аутор је многих животописа наших најзначајнијих писаца. Објављене књиге: *Казивања о Андрићу – усџомене савременика*,

1976; *Исидорина бројаница*, 1979; *Живот Милоша Црњанског*, 1980; *Истина о Дучићу*, 1982; *Књига о Цвијановићу*, 1985; *Изабрани човек или живој Расика Пејровића*, 1986; *Воћка на друму или живој Вељка Пејровића*, 1986; *Живот Меце Селимовића*, 1988; *Иво Андрић* (фотомонографија), 1988; *Андрићева пријатељства*, 1992; *Књига о Ђојићу или њуј до моста*, 1994; *Књижевна историја Београда*, 1995; *Прича о Срејену Марићу*, 1996; *Крлежа и Срби*, 1997; *Васко Поја, мит и маџа*, 1998; *Књига о Десанки*, 1998; *Славни џоси Србије*, 1998; *Антић – њим самим*, 2000; *Време џисца – живој џис Добрице Ђосића*, 2000; *Први џисац џрећ миленијума – живој џис Милорага Павића*, 2002; *Грађанин свети – живој Тодора Манојловића*, 2002; *Принц џесника – живој Бранка Миљковића*, 2003; *Сјано друшванце – џрича о срјским надреалистима*, 2006; *Живот без лажи*, 2008; *Срјски џисци сликари*, 2008; *Књиљубац из мрачној дућана*, 2009; *Песникиња дуце Србије*, 2009; *Последњи срјски бољшевик*, 2009; *Разносач месечине*, 2009; *Маџа – илустирована монографија*, 2009; *Кнез срјских џесника*, 2009; *Бескрајни џлави круј*, 2009; *Андрићева пријатељства*, 2009; *Срјски књижевни зверићак: књижевни живој Србије 1944–2000*, 2011; *Михиз – од џеиће једној живој*, 2011; *Жудња за фракком – срјски џисци у дијломатији*, 2011; *Како је Буле џокорио Евроју – живој џис Миодрага Булашовића*, 2013; *Прича о Душану Мајићу*, 2014; *Дејесе из дуце – дијломате и џесници у Риму*, 2014; *Песник наце младости – живој џис Славка Вукосављевића*, 2015; *Пућовање кроз усјомене*, 2016; *Осмех родне џодине – рејорџе, зајиси, белешке из узжичких „Весић” 1957–1966*, 2016; *Арсјокрај духа – живој џис Милана Каћанина*, 2016; *Велики Госјодин: Младен Лесковац – њим самим*, 2017; *Блајодат новој јујра: Боцко Пејровић – њим самим*, 2018; *Сведок васкрсења – џесничка биографија Миодрага Павловића*, 2019; *Срјски Орфеј Добрица Ерић – џесничка биографија*, 2020; *Парче џицчеве дуце: Тицма – њим самим*, 2020. Приредио више књига.

МИЛАН РАДОИЧИЋ, рођен 1999. у Лесковцу. Студент је треће године Филозофског факултета у Новом Саду на Одсеку за српску књижевност и језик. Пише књижевну критику и есеје, објављује у периодици. Живи у Новом Саду.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Пише поезију, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалу снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и грује џесме*, 1994; *Елејје, нокијурна, ејиде*, 2001; *Четири џодицња доба*, 2004; *Панонске ејиде*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013; *Дује и крајке џесме*, 2015; *Слике и реченице*, 2017; *То мора да сам џакође ја*, 2020. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезија, време будуће*, 2003; *Ницја и џрах – антиројолошки џесимизам Сјеријиној Даворја*, 2006; *Сја-*

пћање хоризоналћа – пснципћво и инћерпћрећација пснципћва у филозофској херменеућци, 2010; Разумевање и збивање – основни чиниоци херменеућичкоћ искућства, 2011; Увод у филозофију умећности, 2014; Реч псле, 2015; Једна псма – херменеућички изреди, 2016; Сlike и реченице, 2017; За свећлом из очеве колибе – критћхарски пјомовник, 2018; Оћледало на пћјаци Бајлони – оћлеги о срћском неоверизму, 2019; Умећност и сћварност, 2021.

АНДРИЈА РАДУЛОВИћ, роћен 1970. у Подгорици. Пише поезију. Кћиге песама: *Поћлед с мостћа*, 1994; *Знак у пћјеску*, 1995; *Поноћ на Дону*, 1997; *Оћњено ребро*, 1998; *Ријеч са јућа*, 2001; *Анћео у пћшеници*, 2002; *Снијезна азбука*, 2007; *Звоно*, 2008; *Бивше краљевсћво*, 2010; *Бијела пћчела Волћа Вићмена*, 2015; *Када бих пћлакао као виноћрад*, 2018. Приредио: *Чувај се сћварних пћсаца – пћнорама најмлаћей пћснципћва у Црној Гори*, 1997.

ДРАГИЊА РАМАДАНСКИ, роћена 1953. у Сенти. Архивиста, професор руске кћижевности у пензији, пише студије, прозу, есеје, чланке и приказе, преводи с руског, маћарског и енглеског. Објављује радове у домаћим, руским и маћарским кћижевним часописима. Превела је педесетак кћига лепе кћижевности и добила више награда за превоћње. Објављене кћиге: *У пћоћрази за фићурама*, проза у коауторству, 2012; *Пародијски пћлан романа Досћојевскоћ* (докторска дисертација из 1991), 2013; *Снећко у пћроћима – пћревоћње с лица на наличје*, транслатолошки есеји, 2013; *Или не*, аутобиографски есеји, 2018. Саставила је и превела антологију руске женске поезије *Узводно од суза*, 2009. Живи у Сенти.

ТОМАС РОЗЕНЛЕХЕР (THOMAS ROSENLOCHER), роћен 1947. у Дрездену, Немачка, где и данас живи. Студирао је привредно пословање, а после завршио и студије на Кћижевном институту „Јоханес Р. Бехер” у Лајпцигу. Пише поезију, прозу, есеје и текстове за децу. Важније песничке збирке: *Die Dresdner Kunstausübung*, 1996; *Ich sitze in Sachsen und schaue in den Schnee*, 1998; *Am Wegrand steht Apollo*, 2001; *Das Flockenkarussell*, 2007; *Hirngefunkel*, 2012. Члан је Саксонске академије уметности и Академије уметности Берлин. (С. Т.)

МЕША СЕЛИМОВИћ (Тузла, 1910 – Београд, 1982). У родном граду завршио основну и средњу школу, а Филозофски факултет у Београду. Писао романе, приповетке, студије и есеје, био академик. Главна дела: *Прва чейта*, 1950; *Тищине*, 1961; *Тућа земља*, 1962; *Маћла и мјесечина*, 1965; *Дервиш и смрћ*, 1966; *Есеји и оћлеги*, 1966; *За и пћоћив Вука*, 1967; *Тврћава*, 1970; *Писци, мищљења, разћовори*, 1970; *Осћрво*, 1974; *Дјевојка црвене косе*, 1976; *Сјећања*, 1976; *Крућ* (постумно), 1983.

АЛЕКСАНДАР ТИШМА (Хоргош, 1924 – Нови Сад, 2003). Писао поезију, прозу и есеје, преводио с немачког и мађарског, био академик. Књиге песама: *Насељени свети*, 1956; *Крчма*, 1961; *Насељени свети, Крчма и остало*, 1987; *Песме и записи*, 2001. Књиге приповедака: *Кривице*, 1961; *Насиље*, 1965; *Мртви ујас*, 1973; *Повраћајак миру*, 1977; *Школа безбожничтва*, 1978; *Без крика*, 1980; *Хиљаду и друга ноћ* (избор), 1987; *Искушења љубави*, 1995; *На крајњој вожњи*, 1997; *Око своје осе*, 2001; *Најлепше приповећке Александра Тишме* (приредио М. Савић), 2001. Романи: *За црном девојком*, 1969; *Књиџа о Бламу*, 1972; *Ујошреба човека*, 1976; *Бејунци*, 1981; *Вере и завере*, 1983; *Кајо*, 1987; *Широка враћа*, 1989; *Које волимо*, 1990; *Дан одлајања*, 1997. Књига путописа: *Друде*, 1969. Дrame: *Дозвољене цре*, 2000. Књиге есеја, дневника, интервјуа: *Пре мртви*, 1989; *Дневник 1942–1951: (Посијајање)*, 1991; *Шта сам говорио* (приредио Љ. Андрић), 1996; *Сећај се већкрат на Vali* (аутобиографија), 2000; *Дневник 1942–2001*, 2001.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о души и друје веселе љриче*, 1970; *Тајна љрейиска*, 1976; *Наше љоре вук*, 1976; *Хулим и љосвећујем*, 1977; *Црна је маџи неђеља*, 1983; *Тајна љрейиска и друје љјесме*, 1985; *Прај*, 1986; *Ринј*, 1987; *Изабрane љјесме*, 1988; *Сарајевски рукољис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој љсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јајо* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блајослов изнансџва*, 2001; *Сарајевски рукољис – 33 изабране љјесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Светјо и љроклетјо*, 2009; *Анђео ми бану кроз решетјке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернајџа свезда*, 2012; *Свакодневни смак свијетја*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни љламен – изабране и нове љубавне љјесме*, 2015; *Хрисџова луга*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag des Wortes – Texte aus dem Exil*, 2004; *Та мјесџа – љуџоџиси (у љпрози и сџиху)*, 2018; *Кочићева и срџска љтраума*, 2018. Године 2009. су му изашла *Изабрана дјела, 1–4 (Поезија; Твоје срце, зеко; Језик и неизреџиво – љјеснички љорџреџи; По налозима љоезије)*. Саставио више песничких антологија.

АЛЕКСАНДРА ЧЕБАШЕК, рођена 1995. у Косовској Митровици. Студент је докторских академских студија српског језика и књижевности на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, где је запослена као истраживач-приправник у Центру за проучавања језика и књижевности. На истом факултету завршила је основне и мастер студије школске 2019/2020. одбраном мастер рада „Мотив самоубиства у новели *Кројка* Ф. М. Достојевског”. Пише есеје, студије и књижевну критику. Предмет тренутног научног интересовања јесте српска књи-

жевност модернизма и постмодернизма, савремене књижевне теорије, као и психолошки аспекти књижевности.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексџиво*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њријашељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбургске сџене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеју*, 2007; *Мемоари љреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни љринци*, 2005; *Флен О'Брајен, На реци „Код две љишце”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исјод коже*, 2003; *Кица мора љасџи*, 2004; *Лиза Скотолажн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усјон хий конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Не видљиви човек*, 2014.

СВЕТЛАНА ШЕАТОВИЋ, рођена 1975. у Новој Градишки, Хрватска. Дипломирала српску и светску књижевност, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду. Научни је саветник у Институту за књижевност и уметност. Пише студије, монографије и есеје. Објављене књиге: *Традиција и иновација. Инџерџексџуалносџи љесносџиџву Ивана В. Лалића*, 2004; *Део као целина & целина као гео. Сџрукџура и семанџика циклуса у љоезији Васка Поје и Ивана В. Лалића*, 2012; *Еџизација модерне лирике – љроблеми љоеџике лирскеџи циклуса: циклус и циклусне сџрукџуре у срџској љоезији 20. века*, 2014; *У залеђу Средоземља. Медџтеран у модерној срџској књижевносџи*, 2019; *Андрић и Јадран*, 2020. Приредила и превела с енглеског: *Пољед љреко океана. Преџиска Ивана В. Лалића и Чарлса Симића (1969–1996)*, 2007; *Кораци љрема мору* (Френсис Џонс), 2015.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ